

JOACHIM CARLSSON

Joachim Carlsson

ODD AND EVEN / UDDA OCH JÄMNT

**KONST
HALLEN
HISHULT**

25 OKTOBER - 14 DECEMBER 2008

List of works / Verkförteckning

p./sid

- 1 **Small gets bigger / Liten blir stor.** Aquarell and acrylic on canvas, Public work, Jönköping, 2008.
- 2 **On the other side of the table / På andra sidan bordet.** Screenprints 200x70 cm, 2005-06.
- 5 **Open space / Plats.** Aquarell and acrylic on canvas, 30x21 cm, 2007.
- 6-7 **Fulfill.** Colored screenprints, 62x50 cm, 2007-08.
- 9 **Straight rainbow / Rak regnbåge.** Aquarell and acrylic on canvas and paper, various sizes, 2007.
- 11 **Architecture / Arkitektur.** Aquarell and acrylic on canvas, 100x100 cm (four paintings), 2008.
- 13 **Our biggest cities / Våra största städer.** Multiple 25x25x100 cm, 2008.
- 14-15 **I can even count / Jag räknar jämnt.** Colored screenprints, 100x70 cm, 2008.
- 16 **Happiness is a yellow block / Lyckan är en gul kloss.** Painted concrete, Public work, Haninge kommun/Statenskonstråd, 2007.
- 18 **Straight rainbow / Rak regnbåge.** Aquarell and acrylic on canvas and paper, various sizes, 2007.
- 21 **Head shot / Överhuvudtaget.** Colored screenprints, 42x65 cm, 2005-07.
- 23 **Happy town / Glad stad.** (Project in process), 2004-.
- 24 **Banked curve / Doserad kurva.** Screenprints 70x100 cm, 2005.
- 26 **Straight rainbow / Rak regnbåge.** Aquarell and acrylic on canvas and paper, various sizes, 2007.
- 28 **The Documents / Dokumenten.** Mixed media on paper, 56x76 cm, 2007.
- 29 **They call me Happy / Dom kallar mig Happy.** Formica and paintings, Public work, Uppsala, 2004.
- 31 **Ballboard.** Wood, steel and acrylic, 290x290 cm, 2004, 2008.

Odd and Even

The exhibition *Udda och jämnt* [Odd and Even] presents a selection of Joachim Carlsson's recent works. The works are grounded in thoughts and themes that have spawned various smaller projects and subject fields.

One of the starting points for Joachim Carlsson's art is the relationship between the human being and society, as well as interpersonal contacts, communication and communities. The individual learns how to interpret, understand and express the world in terms that, in a way, shape our view on public, social and intellectual life and colour our conceptions and thoughts. The artist explores an ontological gap, a vacuum in which the individual, the subject, tries to understand and express him- or herself in relation to the concept of reality and the possibility of acting as an independent individual in light of the existential issues it entails.

The exhibition *Udda och jämnt* presents works that relate to portraiture, architecture and educational material, and reflect the thematic fields that have been the object of the artist's recent explorations.

Man is the measure of all things

“Man is the measure of all things” is a saying traditionally attributed to the Greek philosopher and sophist Protagoras. As with the other Pre-Socratic philosophers, the quotation has been passed down to us without any context, so we cannot claim to have an exact understanding of Protagoras’ intentions. However, succeeding generations believed themselves able to ascertain the meaning of the words, and “man is the measure of all things” became one of the fundamentals of Renaissance Humanism. Pico della Mirandola writes in his *Oration on the Dignity of Man* (in which he puts his words in the mouth of God): “We have given you, O Adam, no visage proper to yourself, nor endowment properly your own, in order that whatever place, whatever form, whatever gifts you may, with premeditation, select, these same you may have and possess through your own judgement and decision. The nature of all other creatures is defined and restricted within laws which We have laid down; you, by contrast, impeded by no such restrictions, may, by your own free will, to whose custody We have assigned you, trace for yourself the lineaments of your own nature.” In other words, man is free to shape his own nature but he is also trapped inside his body. Leonardo da Vinci’s famous drawing “Homo mensura” depicts a human body with its limbs stretched out inscribed in a circle, the perfect geometric form. While the human touches the divine form with his fingertips and feet, he is inscribed in it, bound by the limitations of his body. Our spirit may soar freely but it drags its corporal anchor along across the earth.

The co-operation of the body and the senses creates the world in our mind. Our childhood and adolescence is an ongoing process in which we develop our bodies and faculties in order to be able to better navigate the world and adapt to the social context in which we exist. In Joachim Carlsson’s art we can witness how this process works in practice. Ever since his first public appearance at the end of the 1990s, Carlsson has probed the manner in which children express themselves and perceive the world. For children, playing, drawing and painting are as important as experiments are for scientists when it comes to exploring the world. However, as a grown-up, and as an artist, Joachim Carlsson is well aware that he finds himself in a state of lost innocence, in the modern and demystified reality that Max Weber

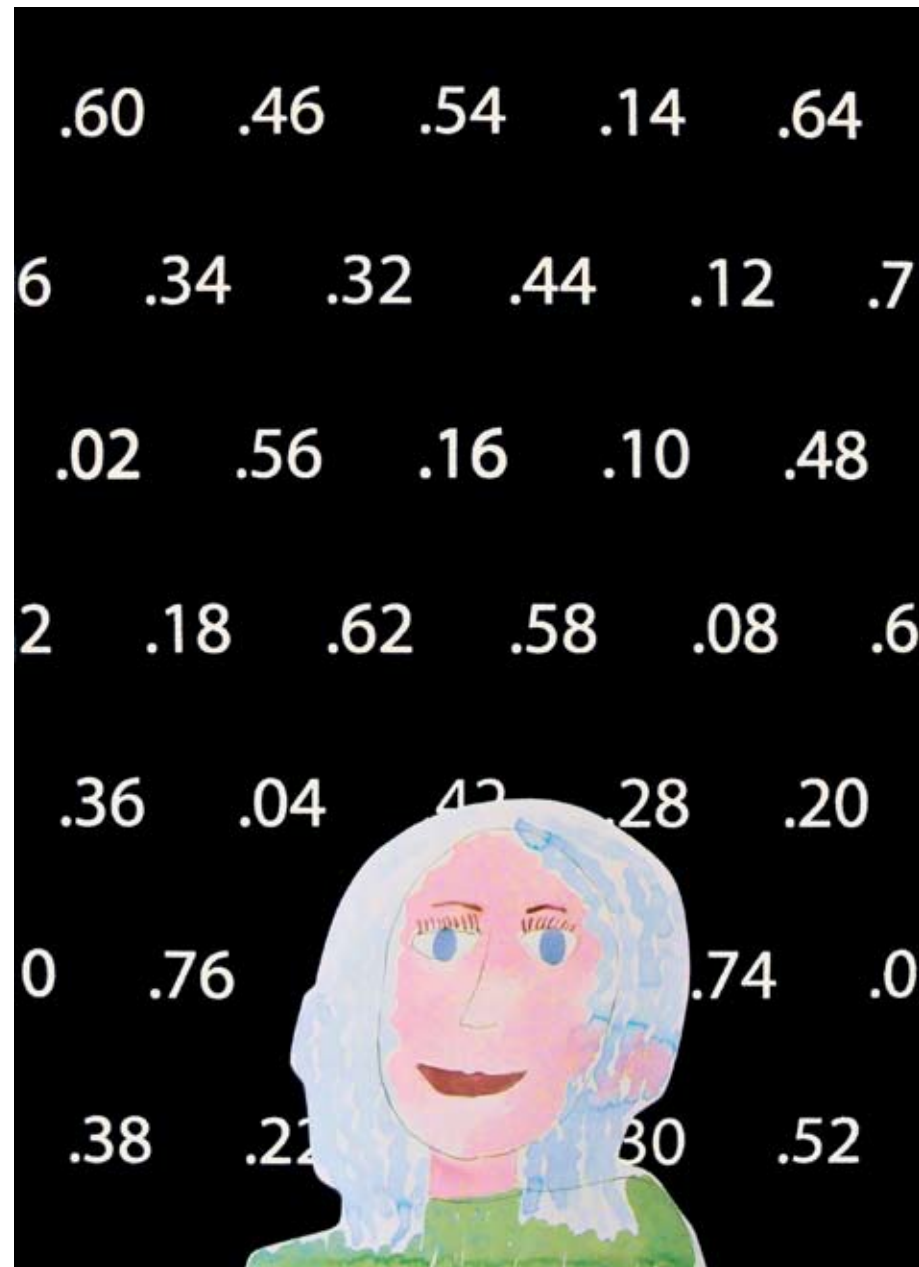
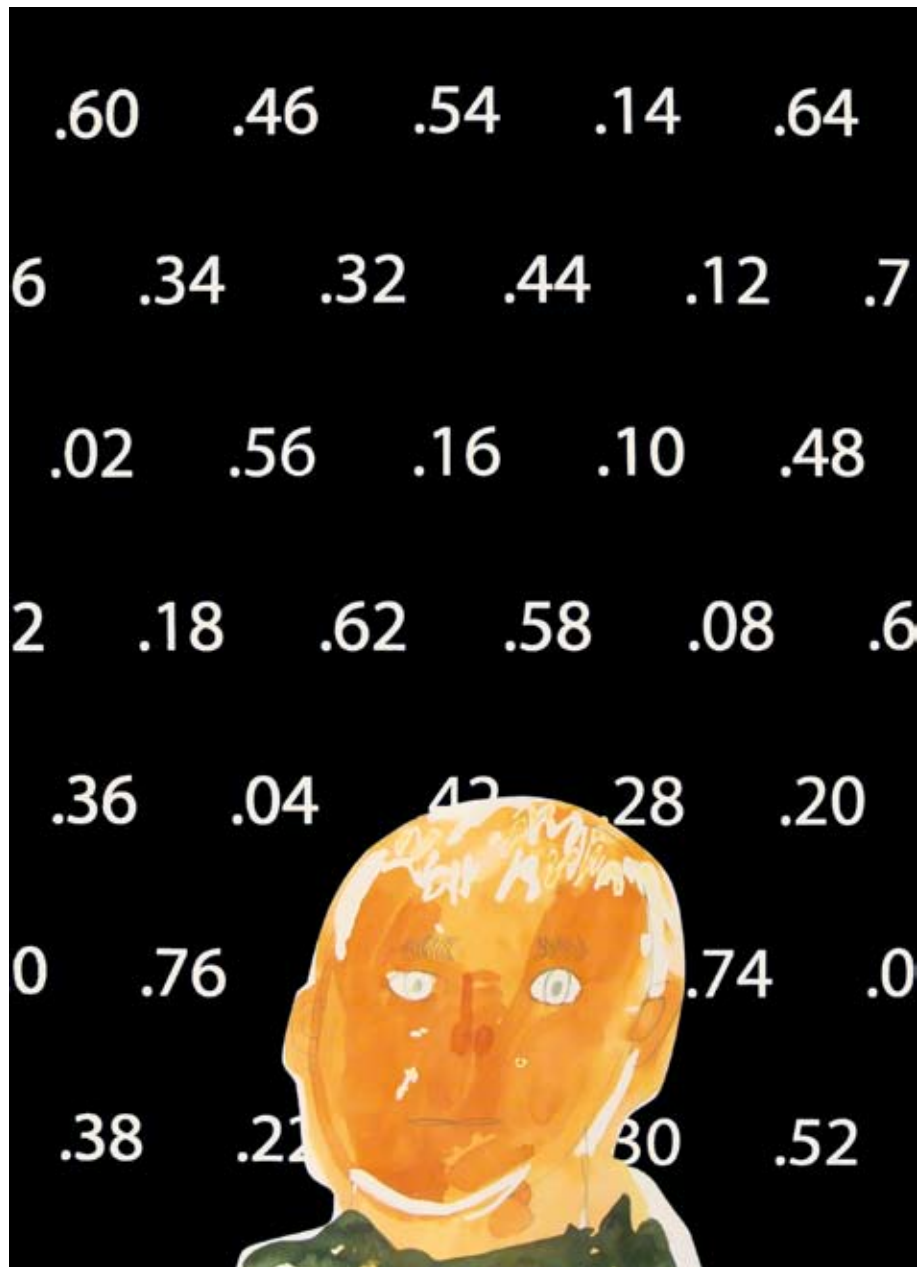
called *Entzauberung* (disenchantment), in which scientific understanding carries more weight than games, myths and beliefs. Still, the history of art is full of artists who have believed that they were able to find the way back to a purer, more immediate way of expressing themselves creatively by imitating children's way of drawing and painting. There is a classic anecdote involving a member of the artist group Cobra who was challenged at an exhibition by an angry woman who claimed that her five-year-old son could have produced a better painting. "Oh, if only I had a fraction of your son's talent!" the artist is said to have replied.

Joachim Carlsson is no mystic looking for the artist's lost innocence. He is well aware that all artists are weighed down by the heavy burden of art history; in his case it is Modernism's admiration of the freely creative child. But Carlsson's work is not geared towards the divine original state. With a robust practicality and an ample dose of common sense – not to mention humour – Joachim Carlsson sets the worlds of childhood and adulthood on a collision course, and the result is an exchange of energy. Toys too large to use, drawings executed with bold, childlike enthusiasm straddling art history, and a tonality that certainly do not conform to high art's demand for temperance and sophistication – these are some of his strategies. We may recognise ourselves in his art, memories may return of our childhood and its (for the most part) uncomplicated relationship to creating and, at the same time, we may transcend the limitations of the ego, into an interpersonal and universal relationship to the ideas that construct the world. But we may also, occasionally, perceive the shadows, the threat from a gradually tightening discipline that finally, for most people, leads to the extinction of the spontaneous creative joy. Joachim Carlsson's artistic world is both a paean and a requiem, an unrestrained rejoicing in the possibilities of delivering an alternative way of looking at the things and the world as well as a somewhat melancholy conclusion that this liberation is perhaps only possible in the free zone of art. For better or for worse, man continues to be the measure of all things.

ANDERS OLOFSSON
Art Critic

Translation: Hans Olsson

Udda och jämnt

är en utställning som visar valda verk ur konstnärens produktion från de senaste åren. Verken har sina utgångspunkter i tankar och teman som i sig skapat olika mindre projekt och ämnesområden.

En av utgångspunkterna i Joachim Carlssons konstnärskap är människans relationer till samhälle och mellanmännsliga kontakter, kommunikation och gemenskaper. Individerna lär sig tolka, förstå och uttrycka omvärlden i begrepp som på ett sätt formar synen på det allmänna, det sociala och intellektuella livet och färgar uppfattningar och tankar. Konstnären arbetar med undersökningar av ett ontologiskt "glapp", ett vakuum där individen, subjektet, söker förstå och uttrycka sig i förhållande till begreppet verklighet, och möjligheten att agera som självständig individ utifrån de existentiella frågor det innebär. I utställningen Udda och jämnt visas verk som relaterar till porträtt, till arkitektur och till undervisningsmateriel och som kan sägas spegla de tematiska områden som konstnären arbetat med under senare år.

Människan är alltings mått

”Människan är alltings mått” är ett uttryck som brukar tillskrivas den grekiske filosofen och sofisten Protagoras. Liksom hos de övriga försokratikerna har uttrycket bevarats lösryckt från sitt sammanhang, så vi kan inte på allvar veta vad Protagoras egentligen avsåg. Men efterföljare till honom tyckte sig skönja en andemening bakom orden, och ”människan är alltings mått” kom att byggas in som en grundsten i renässansens humanism. Pico della Mirandola skriver i sin ”Tal om människans värdighet” (där han lägger sina ord i Guds mun): ”Varken en bestämd ort eller en gestalt som är din egen eller någon uppgift som är säregen för dig har vi givit dig, Adam, på det att du efter ditt beslut och enligt din åsikt skall få och äga den ort, den gestalt, de uppgifter du önskar. Andra varelsers natur begränsas inom av oss föreskrivna lagar. Du är av inga gränser instängd, utan skall fastställa dem själv med din vilja som jag lagt i din hand”. Människan är med andra ord fri att forma sin egen natur, men också fången inom sin egen kropp. På Leonardo da Vincis berömda teckning ”Homo mensura” ser vi hur den utsträckta människokroppen kan inskrivas i cirkeln, den fulländade geometriska formen. Samtidigt som hon med sina fingertoppar och fotsulor vidrör den gudomliga formen är hon inskriven i densamma, bunden av den egna kroppens begränsningar. Vår ande må sväva fritt, men den släpar kroppens ankare efter sig runt jorden.

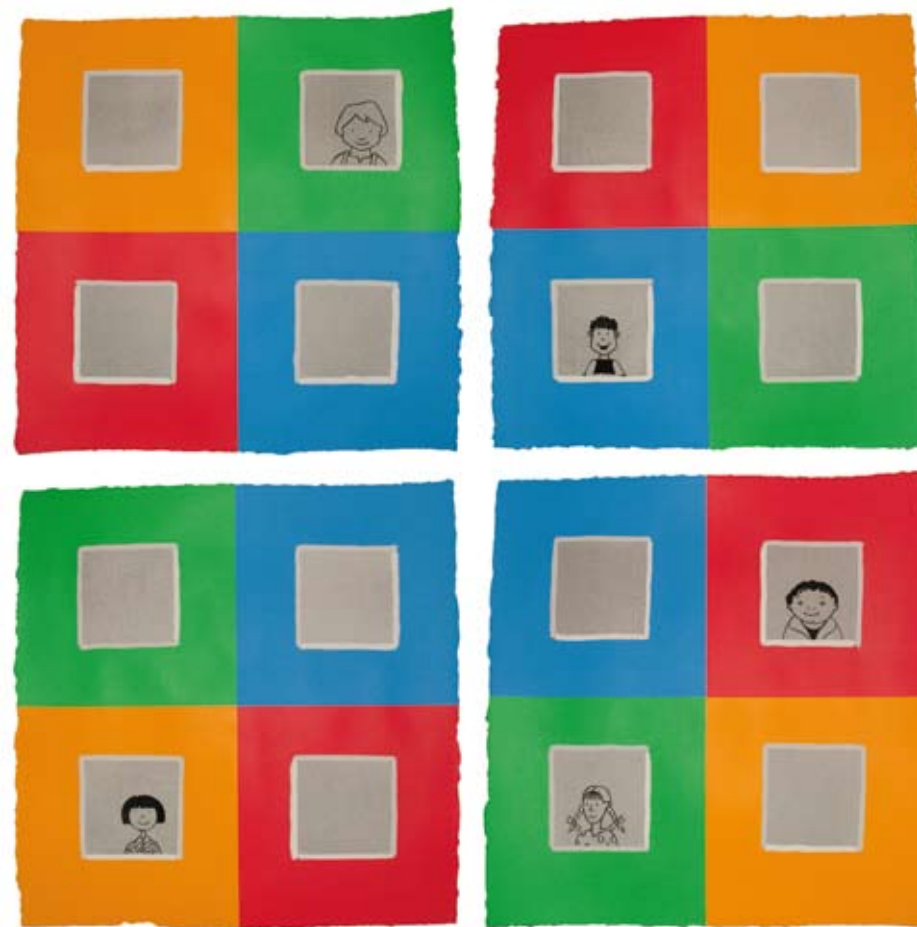
I samverkan mellan kropp och sinnen blir världen till i vårt medvetande. Hela vår uppväxt är en fortgående process där vi utvecklar såväl kroppen som sinnesförmögenheterna för att bättre kunna orientera oss i omvärlden och anpassa oss till det sociala sammanhang vi lever i. I Joachim Carlssons konst ser vi hur denna process fungerar i praktiken. Han har alltsedan sin debut i slutet av 90-talet arbetat med barns sätt att uttrycka sig och betrakta världen. Att leka, teckna och måla är för barnet lika viktigt som experimenterandet för vetenskapsmannen när det gäller att utforska omgivningen och dess förutsättningar. Men som vuxen – och konstnär – är Joachim Carlsson högst medveten om att han befinner sig i den förlorade oskuldens tillstånd, i den moderna och avmystifierade verklighet Max Weber betecknade med begreppet ”Entzauberung” och där de vetenskapliga tolkningarna betyder mer än lekar,

myter och trosföreställningar. Ändå finns det i konstens historia ett otal exempel på hur konstnärerna trots sig kunna finna vägen tillbaka till en renare, mer omedelbart skapande genom att efterlikna barnets sätt att teckna och måla. Klassisk är anekdoten om konstnären (en av medlemmarna i Cobra-gruppen), som vid en utställning utmanades av en ilsken kvinna som hävdade att hennes 5-åriga son skulle kunnat måla bättre än konstnären ifråga. ”O, om jag bara ägt en bråkdel av er sons talang!”, lär konstnären ha utropat.

Joachim Carlsson är ingen mystiker som söker konstnärens förlorade oskuld. Han är högst medveten om att varje konstnär bär med sig en ryggsäck fullproppad med konsthistoria, i hans fall modernismens beundran inför det fritt skapande barnet. Men i hans verk är det inte det gudomliga ursprungstillståndet som eftersträvas. Med ett handfast, praktiskt handlag och en stor dos sunt förnuft – och inte så lite humor – låter Joachim Carlsson barndomsvärlden och vuxenvärlden kollidera med varandra, och utbyta energi. Leksaker som är alltför stora för att vi skall kunna använda dem, teckningar som med barnets frejdiga entusiasm grenslar konsthistorien i olika riktningar och en färgskala som minst av allt respekterar finkonstens krav på måttfullhet och sofistikerad – se där några av hans strategier. Vi kan känna igen oss, hitta tillbaka till minnena av vår egen barndom och dess (oftast) okomplicerade förhållande till skapandet och samtidigt sträcka oss utöver de begränsningar som det egna jaget utgör, över i en mellanmännisklig och allmängiltig relation till de idéer som konstruerar världen. Men vi kan också här och var förnimma skuggorna, hotet från en gradvis, allt hårdare disciplinering som till sist leder till att den spontana skaparglädjen för de flesta av oss går förlorad. Joachim Carlssons konstnärliga värld är på en och samma gång en hyllningssång och ett rekviem, en förbehållslös glädje inför möjligheterna att leverera ett alternativt sätt att se på tingen och världen men också ett lite vemodigt konstaterande av att denna frigörelse kanske bara är möjlig i konstens frizon. Människan fortsätter på gott och ont att vara alltings mått.

ANDERS OLOFSSON
Konstkritiker

Joachim Carlsson

Born 1966 in Gothenburg, Sweden
Lives and works in Stockholm, Sweden. www.joachimcarlsson.se

Education

Royal University College of Fine Arts, Stockholm (Kkh) MFA 93-98
Hochschule der Kunste, Berlin -96
Hovedskous, Gothenburg 90-93

Selected solo exhibitions

Udda och jämnt/Odd and Even, Konsthallen Hishult, Hishult 2008
Rak regnbåge/Straight Rainbow, Galleri Thomassen, Gothenburg 2007
On the other side of the Table, Galleri Kaz, Västerås 2007
Överhuvudtaget/On the whole, Konstnärshuset, Stockholm 2005
Spelrum/Scope, Skånes konstförening, Malmö 2002
Släkten kommer på besök/Family visit, Galleri 54, Gothenburg 2000
MFA-exhibition, Galleri Mejn, Stockholm 1997

Selected group exhibitions

Art Fair Sollentuna, Konstperspektiv, Stockholm 2008
Curonian art week, the center of cultural ideas, Ventės village, Lithuania 2004
The Armory show, Raid projects / Los Angeles, New York 2004
Ny i stan, Signal, Malmö 2000
Samspilsramte fenomen, part2, Konsthallen Hishult, Hishult 2000
Samspilsramte fenomen, Munkerupshus, Dronningmölle Danmark 2000
Stuff it! Galleri Ynglingagatan 1, Stockholm 1998
Östgötaleken, Norrköpings Konstmuseum, Norrköping 1995

Grants

Konstnärsnämnden arbetsstipendium 2003 - 2year, 2000 - 1year. Helge Ax:son Johnsons stiftelse 1998, 1997. Stellan, Sten och Märtha Hähnel's stiftelse 1998. Martha, Helge och Wiwi Liljesons 1994. Börge Hovedskous 1993.

Public works

Rydebäck Helsingborg 2008. Kålgårdsskolan Jönköping 2008. Haninge kommun, Klockarbergsparken, Haninge kommun/Statens konstråd 2007. Uppsala kommun, Domarringens skola 2004. AF-kultur Malmö 1999. Sveriges Allmänna Konstförening 1998.

Represented

Skånes konstförening, Seb Halmstad, Nordiska akvarellmuseet Skärhamn, Göteborgs kulturnämnd, Landstinget i Västra Götaland, Landstinget Jönköping, Jönköpings kommun, Örebro läns landsting, Landstinget i Värmland, Sveriges allmänna konstförening, Uppsala kommun, Landstinget Dalarna, Landstinget Västernorrland.

Katalog #84 i en löpande serie utgiven sedan 1994. Katalogens idé & form – Joachim Carlsson & KÅ Gustafsson
• Text – Anders Olofsson, översättning Hans Olsson • Foto – Joachim Carlsson • Upplaga – 2.000 ex • Tryck - NP-Tryck Helsingborg • Konsthallen Hishult, Markarydsvägen 10, SE-310 21 Hishult • www.hishult.com
• ISBN 91-85348-31-7

Öppet: September-April, Onsdag-Söndag 12-17.00. Maj-Augusti, Tisd-Sönd 12-17.00. 0430-40321.

Konsthallen kataloger 2008 produceras med stöd av: ATO-fritid AB • Motor AB Halland • NP-Tryck
• PhotoScan Halmstad • Sparbanken Boken, Skånes Fagerhult Hishult. Tack!

MOTOR AB HALLAND

Sparbanken
Boken

**KONST
HALLEN
HISHULT**

25 OKTOBER - 14 DECEMBER 2008